

Over het mijnenvegen en mijnenjagen

**De Belgisch-Nederlandse
Mijnbestrijdingsschool
'Eguermin» in Oostende.
Een gesprek met Kapitein ter
Zee Timmerman, Directeur.**

Een beetje geschiedenis

Als gevolg van een bilateraal akkoord van 17 mei 1965 tussen België en Nederland werden alle opleidingsactiviteiten in verband met mijnbestrijding samengebracht in de mijnbestrijdingsschool «Eguermin» in Oostende. De bestaande Belgische en Nederlandse instructie- en trainingfaciliteiten werden aldus samengevoegd en de Nederlandse school verhuisde naar Oostende. In augustus 1975 werd het akkoord herzien en aangepast waardoor «Eguermin» een volledig geïntegreerde binationale school werd op een 50/50 «cost-sharing» basis.

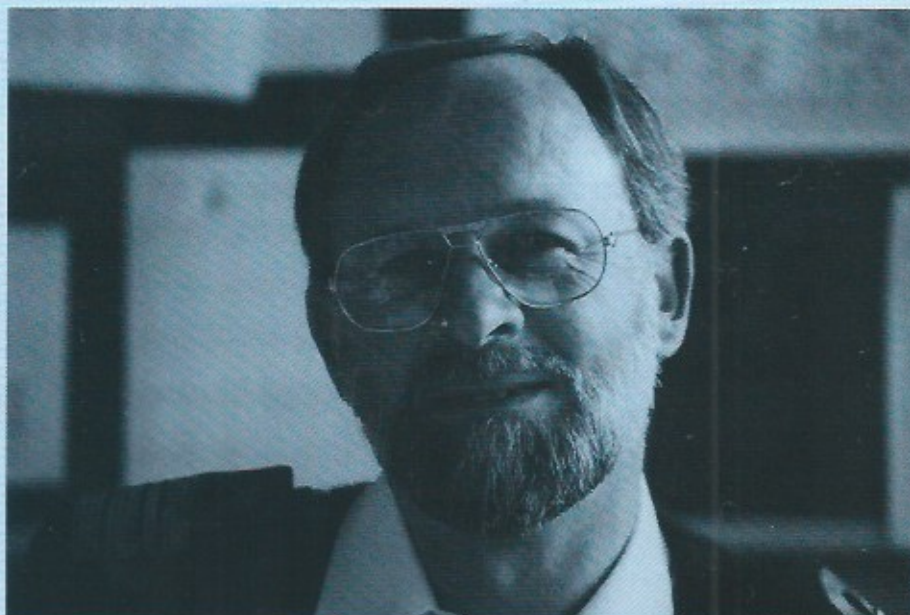
Organisatie en structuur

De directeur van de school legt verant-

woording af aan de stafchefs van de Belgische en Koninklijke Nederlandse Marine. Een «Commissie van Toezicht» is belast met toezicht op het beleid van de school. Ze bestaat uit 4 Belgische en 4 Nederlandse Hoger Officieren afwisselend voorgezeten door de Adjuncten Stafchefs van beide marines. Een «Raad van Advies» waarvan de directeur voorzitter is, behandelt de instructies en trainingsproblematiek en rapporteert aan de Commissie. Leden van de Raad zijn de Operationele Commando's van de Zee-macht en de Koninklijke Marine, de «klanten» van de school. Is een Belg directeur van de school dan is een Nederlander het hoofd van de opleidingen en omgekeerd. De functies volgen elkaar op om het anderhalf jaar.

Doel van de mijnbestrijdingsschool

Het doel van de school is in de eerste plaats onderricht geven aan en trainen van Belgisch en Nederlands Marinepersoneel in de mijnenbestrijding. In de opleiding van het personeel van andere NAVO-marines wordt ook voorzien (maken ongeveer 1/3 van het totaal aantal leerlingen uit, komende uit +/- 10 verschillende NAVO-landen).

Trainingsstaf en opleidingsmogelijkheden

In de 50 man sterke trainingsstaf, zitten naast Belgen en Nederlanders (20 man) ook een paar mensen van de Amerikaanse marine, dit in het kader van het «Personnel Exchange Program».

De voornaamste afdelingen van de opleidingsdivisie zijn:

1. De instructie- en trainingsafdeling belast met het klassikaal onderricht en de teamtraining aan boord. Er is een brede selectie van tactische en technische cursussen beschikbaar, voor elk niveau, zowel in het Nederlands, het Frans als in het Engels. 12 leslokalen zijn uitgerust met de meest moderne didactische hulpmiddelen. Voor training van een scheepsbemanning gaat een schip op zee voor een 2 weeks-programma met ingescheepte specialisten-instructeurs.

2. De tactische afdeling. Hier kunnen officieren specialisten zich via een «Computer geassisteerd oorlogspel (WARGAME)», bekwamen in het plannen en evalueren van mijnenbestrijdingsoperaties. De computer zelf simuleert geplande mijnenvelden, ingezette mijnenbestrijdingsschepen en varende koopvaardijsschepen en marineschepen. Tijdens de transit van deze schepen en de operaties van mijnen-

vegers en mijnenjagers maakt de computer telkens een confrontatie schip-mijn (indien aanwezig). Succes of nederlaag hangt af van planning en gebruikte tactiek en ligt dus volledig in handen van de leerlingen. Deze oefenfaciliteit, van onschatbare waarde voor stafofficieren, wordt door de meeste NAVO marines gebruikt in een 1 week durend oorlogsscenario. Daarnaast wordt om de 2 jaar een alomvattende oefening georganiseerd waaraan zo'n 150 NAVO-stafofficieren deelnemen. Naast de «wargame» zal de school vanaf 1993 beschikken over een mijnenbestrijdingssimulator, uniek in de NAVO. Deze hoog-technologische realisatie die 6 mijnenvegers en 3 mijnenjagers simuleert, zal de scheepsbemanningen op het «droge» kunnen afoefenen op hun oorlogstaken. Voor de basistraining hoeven dus de echte schepen niet meer ingezet te worden zodat een enorme kostenbesparing gerealiseerd wordt. Dat dit vooral voor kleine NAVO landen een bijzonder voordeel is, is duidelijk. Toch blijft de «natte» oefening noodzakelijk omdat de ervaring op zee zeer belangrijk is. Een aantal situaties kunnen immers niet via de computer gesimuleerd worden. Nochtans zijn de computers zo goed dat ze alle toekomstige technologische situaties kunnen voorzien. Er kan zelfs onderzoek en ontwikkeling met de systemen uitgevoerd worden.

3. De MOST (Minecountermeasures vessels Operational Sea Test), een afdeling van de school gevestigd in de marinebasis van Oostende waar de prestaties van Belgische, Nederlandse, Duitse en Engelse schepen worden getest. Het is een 2 weekse periode waar een combinatie van strenge testen in alle domeinen van de mijnenbestrijding leiden tot het beoordelen van het niveau van operationele gereedheid van het schip.

4. Een mijnenafdeling die een unieke collectie mijnen bevat, gaande van de enige overblijvende oudste mijn daterend uit

1863 tot de meest geavanceerde moderne types. Voor instructiedoeleinden zijn bepaalde mijnen «opengelegd» om de werking van de verschillende sensoren te kunnen visualiseren.

5. Een documentatiecentrum

De school in Oostende heeft een grote reputatie. Ze traint technisch en tactisch zo'n 1200 NAVO-mensen per jaar. Dat is niet weinig en draagt bij tot de roem die onder andere geoogst werd in de recente en verder achterop liggende Golfoperaties.

De mijnenbestrijdingsproblematiek is duidelijk geëvolueerd van het klassieke 'mijnenvegen' naar het 'mijnenjagen', alhoewel nu reeds aan een nieuwe generatie mijnenvegers wordt gewerkt. De moderne mijnenjacht is de algemene techniek waarbij sensorsystemen worden gebruikt, waaronder de sonar, om de bodem af te zoeken naar de aanwezigheid van mijnen. De sonardetectie- en classificatieapparatuur is zodanig geëvolueerd dat de kans op ontdekking van een mijn op de zeebodem bijna 1 is. Deze wordt dan na identificatie tot ontploffing gebracht door middel van een bom welke naast de mijn wordt gelegd door een draadgeleid, met TV-camera uitgerust, mini-onderzeebootje.

Zeebrugge

Hoewel alle huidige mijnenbestrijdingsactiviteiten in de nabije toekomst naar de haven van Zeebrugge verhuizen, zal de school, waaraan recentelijk een nieuwbouwcomplex werd geannexeerd, in Oostende blijven. En dat vinden niet alleen de Belgen leuk maar ook de Nederlanders en bij uitbreiding alle buitenlanders die school lopen in Oostende. Tenslotte biedt die stad wat de ontspanning betreft heel wat meer mogelijkheden dan Zeebrugge.

Jos Verniest